

[Eva Møller]

trist at skulle vedtage et forslag som dette, for det vil kun blive aktuelt, hvis der skal nedlægges uddannelsesinstitutioner. På den anden side er det i politik nødvendigt at være realistisk, og derfor må vi se i øjnene, at det i en tid med faldende børnetal og dermed også senere et faldende antal unge og med en rivende udvikling kan blive nødvendigt at nedlægge uddannelsesinstitutioner, enten fordi de er blevet overflødige på grund af et fald i elevtallet, eller fordi de er blevet overflødige på grund af ændringer i uddannelsessystemet.

Vi har i Danmark en lang og god tradition for både at have selvejende og offentlige uddannelsesinstitutioner, og denne tradition skal vi fortsætte; det giver en god og sund vekselvirkning og derudover et ekstra engagement i uddannelserne. Det er derfor væsentligt for Det Konservative Folkeparti, at lovforslaget lægger op til, at hvis det bliver nødvendigt at nedlægge selvejende institutioner, skal institutionerne selv have mulighed for at indstille, hvilken brug der i fremtiden skal gøres af dem, og de skal selvfølgelig også have ret til at beholde og videreforvalte den del af formuen, der er fremskaffet ad private kanaler.

Jeg kan sige til fru Helle Degn, at Det Konservative Folkeparti ikke nærer frygt for, at institutionerne skal lide rentedøden, for vi tror, at den nuværende regering bliver siddende længe, og så ved vi, at renten vil ligge på et fornuftigt niveau. Jeg kan godt forstå, at man som socialdemokrat med den rentepolitik, som man fører, har den slags bekymringer, men dem har vi andre ikke.

Vi håber som sagt, at loven sjældent skal bruges, men vi kan dog konstatere med tilfredshed, at det i givet fald er en afbalanceret lov, der skal anvendes.

Aage Frandsen (SF):

Et gammelt ordsprog lyder: »Af skade bliver man klog, men sjældent rig«, og man kan vel sige, at vi er blevet nogle erfaringer rigere, vi er blevet klogere. Ikke mindst er undervisningsministeren blevet klogere med hensyn til, hvordan selvejende institutioners vilkår er i forbindelse med nedlæggelser. De nedlæggelser, som er sket, er sket, og vi var helt med i diskussionen om, hvem der havde retten, når det drejede sig om den hidtil gældende lov. Når der ikke var nedfældet noget om, at staten havde et krav,

fordi den trods alt tidligere havde givet nogle penge, så havde staten ikke det krav.

Derimod finder vi, at den regel, som gælder i dag, kan forekomme urimelig. Vi synes, det er rigtigt at lave den om, så de tilskud, man modtager og har til rådighed, godskrives staten og forrentes. Det er rimeligt. Sådan har det ikke været hidtil, og den regel, som gjaldt før, skulle selvfølgelig overholdes. Vi er indstillet på, at man skal lave den om. Det må bare ikke blive en belastning for institutionerne, mens de er uddannelsesinstitutioner. Sådan forstår vi lovforslaget.

Til spørgsmålet om, hvad der vil ske, hvis vi får andre regeringer, må man nok svare, at vi skal indrette loven, så den kan bruges af en hvilken som helst regering, men der kunne nok ske at komme en anden regering, om det så bliver til det bedre eller værre. Men vi skal lave loven, så den kan klare en hvilken som helst regering. Den risiko synes jeg alligevel vi skal løbe.

Hanne Severinsen (V):

Det er en udmærket ting, at selvejende institutioner tager forskellige opgaver op, bl.a. altså vedrørende uddannelser, men med det faldende børnetal og med de mange omstruktureringer, der sker, kan vi komme i den situation, at en uddannelsesinstitution ikke mere skal fungere, som den har gjort hidtil, og da synes jeg altså, vi skal følge det gode ord om, at vi skal give staten, hvad statens er, og gavegiverne, hvad gavegivernes er.

Jeg vil sige til fru Helle Degn med hensyn til rentedøden, at gavegivernes andel forrentes også, og renterne får de forlods. Det kan betyde, vil jeg sige til hr. Aage Frandsen, at hvis der kom en anden regering og renteniveauet blev højere, ville staten ikke få noget videre. Det er selvfølgelig et trist perspektiv, men dette bliver jo heller ikke stillet op, for at staten skal tjene noget. Det bliver stillet op, for at man kan have nogle fornuftige spilleregler i den situation, at en institution skal ophøre.

Men jeg vil sige, at det er mit håb, at det vil give et incitament til, at man i en sådan situation får en fornuftig forhandling om, hvad en sådan institution skal bruges til. Der er sikkert andre anvendelsesmuligheder.

Til hr. Aage Frandsens ord om, at man af skade bliver klog, men sjældent rig, vil jeg sige, at det faktisk er min fornemmelse, og det kan